

Sygn. akt IV U 179/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 października 2016 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący: SSR Magdalena Piątkowska

Protokolant : Katarzyna Zych

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26 października 2016 roku w Ś.

sprawy z odwołania **D. R.** reprezentowanego przez T. R.

od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania
o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W.

z dnia 17 marca 2016 roku, znak: (...). (...)

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

Przedstawiciel ustawowy małoletniego powoda D. R. - wniósł odwołanie od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. z dnia 17.03.2016 roku zaliczającego go do osób niepełnosprawnych w stopniu lekkim, wnosząc o zaliczenie go do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności.

Strona pozwana Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. wniosła o oddalenie odwołania. W uzasadnieniu pisma wskazała, że schorzenia stwierdzone u strony postępowania nieznacznie ograniczają sprawność organizmu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

U powoda rozpoznano lewostronny rozszczep wargi, wyrostka zębodołowego i podniebienia. Od 3 roku życia powód był wielokrotnie operowany, przebył m. in. przeszczep kości do wyrostka zębodołowego w 8 roku życia, a w wieku 15 lat korektę zniekształceń poroszczepowych wargi i podniebienia, transpozycję przegrody nosa.

Orzeczeniem z dnia (...) roku (...) ds. Orzekania o Niepełnosprawności w Ś. zaliczył powoda do lekkiego stopnia niepełnosprawności z symbolem przyczyny niepełnosprawności 11-I do (...) roku uznając, iż niepełnosprawność istnieje od urodzenia.

Na skutek odwołania przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. uchylił zaskarżone orzeczenie w części dotyczącej symbolu przyczyny niepełnosprawności i orzekł jako symbol przyczyny niepełnosprawności 03 – L. Stwierdzono jednocześnie, że właściwie ustalono lekki stopień niepełnosprawności powoda.

Dowód:

- akta (...) w załączeniu;

- opinia biegłego lekarza laryngologa z dnia (...) . k. 42.

Powód D. R. w aspekcie psychologicznym nie kwalifikuje się do osób niepełnosprawnych. Z laryngologicznego punktu widzenia powód może zostać uznanym za osobę z niepełnosprawnością w stopniu lekkim. Charakter schorzenia i przebieg leczenia skutkują niepełnosprawnością w stopniu lekkim, brak podstaw do uznania stopnia umiarkowanego.

Dowód:

- opinia sądowa biegłego psychologa z dnia (...) i opinia uzupełniająca k. 22-24, 35;

- opinia biegłego lekarza laryngologa z dnia (...) . k. 42.

Przy tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył :

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 3 oraz 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (DZ. U. z 2011 roku , nr 127 , poz. 721 ze zmianami) ustala się trzy stopnie niepełnosprawności, w zależności od tego, czy niepełnosprawny:

a) jest osobą - niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej i wymagającą, w celu pełnienia ról społecznych, stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innych osób w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji, tj. naruszenia sprawności organizmu w stopniu uniemożliwiającym zaspokajanie bez pomocy innych osób podstawowych potrzeb życiowych, za które uważa się przede wszystkim samoobsługę, poruszanie się i komunikację (znaczny stopień);

b) jest osobą o naruszonej sprawności organizmu niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych (stopień umiarkowany);

c) jest osobą o naruszonej sprawności organizmu, powodującej w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy, w porównaniu do zdolności, jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną, lub mająca ograniczenia w pełnieniu ról społecznych dające się kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub środki techniczne (lekki stopień niepełnosprawności).

Jak wynika z materiału dowodowego, w szczególności z opinii powołanego w sprawie biegłego laryngologa, charakter schorzenia powoda i przebieg leczenia skutkują niepełnosprawnością w stopniu lekkim i brak podstaw do uznania stopnia umiarkowanego. Ponadto biegły psycholog w swojej opinii stwierdził, że w aspekcie psychologicznym powód nie kwalifikuje się do osób niepełnosprawnych.

Całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego przemawia za uznaniem opinii jako rzeczowych, spójnych i wyprowadzających logiczne wnioski końcowe i Sąd nie dopatrywał się jakichkolwiek przyczyn dla których opinie te miałyby utracić walor wiarygodnych dowodów w sprawie. W ocenie Sądu, wydane w sprawie opinie biegłych sądowych są rzetelne, oparte na dokumentacji zgromadzonej w aktach sprawy i badaniu powoda i Sąd w pełni podzielił dokonane w nich ustalenia. Zdaniem Sądu, brak jest podstaw do zanegowania takiego stanowiska biegłych. Tym bardziej, że wydane opinie zawierają pełne i jasne uzasadnienia, uwzględniające rozpoznane u powoda schorzenia i stopień ich nasilenia po przeprowadzonym leczeniu. Biegli sądowi obowiązani są zaś orzekać zgodnie z wiedzą medyczną, posiadanymi kwalifikacjami i obowiązującymi przepisami. Zatem ich pole orzekania nie jest ograniczone żadnymi dodatkowymi kryteriami, poza obowiązującymi przepisami. Dlatego zdaniem Sądu, sporządzonym przez biegłych opiniom, nie można odmówić rzetelności i fachowości co do medycznej oceny stanu zdrowia powoda, w

odniesieniu do obowiązujących przepisów. Tym bardziej, że są to specjaliści z dużym doświadczeniem medycznym i stażem orzecznictwem. Wydający w sprawie opinię biegły sądowy jest lekarzem niezależnym od stron i nie ma żadnego powodu, aby orzekać na korzyść którejkolwiek ze stron. Zgodnie z art. 282 § 2 k.p.c. w związku z art. 283 § 2 k.p.c. biegły sądowy wydający opinię w niniejszej sprawie złożył przed objęciem funkcji przysięgę, którą jest związany. Sąd nie znalazł podstaw do zanegowania bezstronności biegłych, jak i ich rzetelności przy wydaniu opinii. Ponadto opinia biegłego sądowego podlega ocenie przy zastosowaniu art. 233 § 1 k.p.c. – na podstawie właściwych dla jej przymiotu kryteriów zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażanych w niej wniosków.

Warto również przytoczyć pogląd Sądu Najwyższego, który pomimo upływu czasu nie stracił na swojej aktualności. Sąd Najwyższy w swoim wyroku z dnia 19 grudnia 1990 r. (I PR 148/90, OSP 1991/11/300) stwierdził, iż „Sąd może oceniać opinię biegłego pod względem fachowości, rzetelności czy logiczności. Może pomijać oczywiste pomyłki czy błędy rachunkowe. Nie może jednak nie podzielać poglądów biegłego, czy w ich miejsce wprowadzać własnych stwierdzeń”.

Sąd oddalił wnioski dowodowe przedstawiciela ustawowego powoda zawarte w piśmie z dnia (...) roku o powołanie biegłych z zakresu chirurgii plastycznej, szczękowej, ortodoncji i logopedii, bowiem nie wykazano jakichkolwiek obiektywnych okoliczności podważających przeprowadzenie opinii w wystarczającym do oceny stanu zdrowia małoletniego i jego stopnia niepełnosprawności. Rozpytywany na tę okoliczność na rozprawie ojciec małoletniego nie wskazał na takie dolegliwości czy ograniczenia małoletniego, które wymagałyby oceny przez biegłych wnioskowanych specjalności pod kątem niepełnosprawności. Natomiast samo niezadowolenie strony z treści opinii biegłego nie stanowi podstawy do przeprowadzenia dowodu z opinii innego biegłego.

Wobec braku podstaw do zmiany orzeczenia Sąd na podstawie art. 477¹⁴ §1 kpc odwołanie oddalił.